II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 8ης Νοεμβρίου 1988

για την προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των επιχειρήσεων δημόσιας ωφέλειας και των αυτοπαραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας

(88/611/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι, στο ψήφισμα του της 16ης Σεπτεμβρίου 1986 για τους νέους στόχους της κοινοτικής ενεργειακής πολιτικής για το 1995 και για τη σύγκλιση των πολιτικών των κρατών μελών [4], το Συμβούλιο έθεσε σαν τομεακούς στόχους την πιο αποτελεσματική χρησιμοποίηση της ενέργειας σε όλους τους τομείς, καθώς και την αύξηση της συμβολής των νέων και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας·

ότι, σύμφωνα με το ψήφισμα της 26ης Νοεμβρίου 1986 σχετικά με τους κοινοτικούς προσανατολισμούς για την ανάπτυξη των νέων και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας [5], το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 9 Ιουνίου 1988, τη σύσταση 88/349/ΕΟΚ για την ανάπτυξη της εκμετάλλευσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην Κοινότητα [6]·

ότι, στις 25 Οκτωβρίου 1977, το Συμβούλιο εξέδωσε τη σύσταση 77/714/ΕΟΚ σχετικά με τη δημιουργία, στα κράτη μέλη, συμβουλευτικών οργάνων ή επιτροπών για την προώθηση της συνδιασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας καθώς και την αξιοποίηση της απορριπτόμενης θερμότητας [7]·

ότι, τόσο η συνδυασμένη παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας (ΣΠΗΘ) όσο και η ενέργεια που παράγεται από απορρίμματα (καύση αστικών απορριμμάτων και απορριπτόμενη θερμότητα στη βιομηχανία), με τις δυνατότητες που προσφέρουν για αποτελεσματική χρησιμοποίηση των εξαντλήσιμων πρωτογενών πηγών ενέργειας ή υποκατάστασης του πετρελαίου, μπορούν να συμβάλλουν σημαντικά στην πραγματοποίηση των στόχων της κοινοτικής ενεργειακής πολιτικής για το 1995·

ότι η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας αποτελεί κοινό πεδίο εφαρμογής, τόσο για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την ενέργεια από απορρίμματα όσο και για τη συνδυασμένη παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας-θερμότητας (ΑΑΣ) και ότι, για τον λόγο αυτό, έχει κεφαλαιώδη σημασία για την ανάπτυξη των εν λόγω δυνατοτήτων εφοδιασμού σε ενέργεια·

ότι, για εγγενείς λόγους, οι εν λόγω μέθοδοι παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας είναι ουσιαστικά πρόσφορες μόνο για τους αυτοπαραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας και όχι για τις επιχειρήσεις ηλεκτροπαραγωγής δημόσιας ωφέλειας·

ότι η οικονομική σκοπιμότητα της αυτοπαραγωγής από ΑΑΣ εξαρτάται και από τους όρους συνεργασίας με τις επιχειρήσεις δημόσιας ωφέλειας [8], δηλαδή τους όρους σχετικά με την πώληση της πλεονάζουσας ηλεκτρικής ενέργειας, την αγορά συμπληρωματικής ηλεκτρικής ενέργειας και τη διατήρηση αποθεμάτων·

ότι ορισμένες ισχύουσες νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις μπορεί να θέσουν εμπόδια στην ανάπτυξη της αυτοπαραγωγής από ΑΑΣ·

ότι η τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας που διατίθεται από τους αυτοπαραγωγούς στο δημόσιο δίκτυο θα πρέπει όσο το

(1) ΕΕ αριθ. C 172 της 1. 7. 1988, σ. 9.
(2) ΕΕ αριθ. C 235 της 12. 9. 1988, σ. 174.
(3) ΕΕ αριθ. C 309 της 5. 12. 1988.
(4) ΕΕ αριθ. C 241 της 25. 9. 1986, σ. 1.
(5) ΕΕ αριθ. C 316 της 9. 12. 1986, σ. 1.
(6) ΕΕ αριθ. L 160 της 28. 6. 1988, σ. 46.
(7) ΕΕ αριθ. L 295 της 18. 11. 1977, σ. 5.

(8) Κατά την έννοια της παρούσας σύστασης, ως επιχειρήσεις δημόσιας ωφέλειας νοούνται οι επιχειρήσεις των οποίων βασικός στόχος είναι η παραγωγή, η μεταφορά ή η διανομή ηλεκτρικής ενέργειας προκειμένου να παρασχεθεί σε τρίτους. Μπορούν να έχουν διάφορες νομικές μορφές.

δυνατό να προσεγγίζει τη δαπάνη που θα μπορούσε αντίστοιχα να αποφύγει η επιχείρηση ηλεκτρισμού, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται εύλογο εισόδημα στους αυτοπαραγωγούς·

ότι η συνεργασία μεταξύ αυτοπαραγωγών και επιχειρήσεων δημόσιας ωφέλειας θα πρέπει να ρυθμιστεί με ένα πλαίσιο κατάλληλων μέτρων που θα βασίζονται σε κοινές αρχές, δημιουργώντας έτσι καλύτερες συνθήκες για την ανάπτυξη της αυτοπαραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΑΣ στην Κοινότητα,

ΣΥΝΙΣΤΑ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ:

1. Να δημιουργήσουν, για την προώθηση της αυτοπαραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, από ενέργεια παραγόμενη από απορρίμματα ή από συνδυασμένη παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας (ΑΑΣ), ένα πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ των επιχειρήσεων δημόσιας ωφέλειας και όλων των αυτοπαραγωγών από ΑΑΣ, το οποίο θα ρυθμίζει, βάσει κοινών αρχών, τους όρους ανταλλαγής ηλεκτρικής ενέργειας όσον αφορά τις τιμές και την ποσότητα.

2. Να διευκολύνουν τη δημιουργία του πλαισίου αυτού με την εισαγωγή ομοιόμορφων συμβατικών κριτηρίων:

   — είτε με ελεύθερη συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων,

   — είτε, εφόσον είναι αναγκαίο, με τη θέσπιση ειδικών νομοθετικών ή διοικητικών διατάξεων,

   και να αναπροσαρμόσουν τις υφιστάμενες νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις που θέτουν εμπόδια στον καθορισμό αυτών των κριτηρίων. Εκτός αυτού, πρέπει να εξεταστεί αν είναι ανάγκη να καθοριστεί μια συγκεκριμένη διαδικασία για την επίλυση διαφορών σχετικών με τους συμβατικούς όρους.

3. Να εξασφαλίσουν, στο πλαίσιο των εν λόγω συμφωνιών ή διατάξεων:

   α) ότι οι επιχειρήσεις δημόσιας ωφέλειας θα υποχρεούνται να προσφέρουν προς πώληση τις διαθέσιμες ποσότητες ηλεκτρικής ενέργειας που προέρχονται από αυτοπαραγωγή ΑΑΣ, υπό τον όρο ότι με τον τρόπο αυτό δεν θίγονται οικονομικά οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις των επιχειρήσεων δημόσιας ωφέλειας·

   β) ότι, όσον αφορά τις ποσότητες, η αυτοπαραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΑΣ, στο βαθμό που δεν θίγει το δημόσιο συμφέρον, είναι κατ' αρχήν επιτρεπτή και δεν παρεμποδίζεται ούτε με νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις ούτε με όρους που επιβάλλονται από τις επιχειρήσεις δημόσιας ωφέλειας·

   γ) ότι, όσον αφορά στις τιμές:

   — για την ηλεκτρική ενέργεια, η οποία παράγεται στις εγκαταστάσεις αυτοπαραγωγών από ΑΑΣ και διοχετεύεται στο δημόσιο δίκτυο, θα πρέπει:

   — να ορίζονται κατ' αρχήν με βάση το μέσο κόστος που μπορούν μακροπρόθεσμα να αποφύγουν οι επιχειρήσεις δημόσιας ωφέλειας στην περιοχή εφοδιασμού τους,

   — να αντιστοιχούν τουλάχιστον στο μεταβλητό κόστος που μπορούν να αποφύγουν οι επιχειρήσεις δημόσιας ωφέλειας, δηλαδή, κυρίως, στην οικονομία στο επίπεδο του κόστους του αντίστοιχου καυσίμου,

   — να εξασφαλίζουν επιπλέον έσοδο για τον αυτοπαραγωγό ηλεκτρικής ενέργειας, στο βαθμό που η επιχείρηση δημόσιας ωφέλειας εξοικονομεί επενδύσεις κατά την παραγωγή και τη διανομή της ηλεκτρικής ενέργειας. Το ύψος του εσόδου αυτού πρέπει να εξαρτάται από το κατά πόσον η αυτοπαραγωγή είναι διαθέσιμη, ιδίως κατά τις χρονικές περιόδους του μέγιστου φορτίου·

   — η τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας που λαμβάνεται από το δημόσιο δίκτυο πρέπει να οριστεί έτσι ώστε η μεταχείριση των αυτοπαραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας να είναι ίδια με τη μεταχείριση πελατών με τα αυτά χαρακτηριστικά που δεν έχουν δυνατότητα αυτοπαραγωγής,

   — οι κανόνες σχετικά με την τιμολόγηση πρέπει να είναι όσο το δυνατό διαφανέστεροι.

4. Να υποβάλουν έκθεση στην Επιτροπή, εντός τριών ετών, όσον αφορά στην ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ των αυτοπαραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας και των επιχειρήσεων δημόσιας ωφέλειας.

Βρυξέλλες, 8 Νοεμβρίου 1988.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Α. ΠΕΠΟΝΗΣ